

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองระบบการปลูกพืชถั่วเขียวตามด้วยถั่วเหลืองและระบบถั่ว-เขียวตามด้วยทานตะวัน ในสภาพแปลงของเกษตรกรจำนวน 8 ราย ในถั่วเขียวพันธุ์ กากแห้งแสง 1 ที่ปลูกเป็นพืชแรกให้ผลผลิตสูงเป็นที่น่าพอใจ โดยส่วนใหญ่ (7 ราย) อยู่ในช่วง 146-248 กก./ไร่ มีค่าเฉลี่ย 195 กก./ไร่ มีอยู่เพียงหนึ่งรายเท่านั้นที่ได้ผลผลิต 68 กก./ไร่ เนื่องจากน้ำหัวมแปลงในระยะสองสัปดาห์หลังออก (ตามตารางที่ 1) ซึ่งในสภาพพื้นที่ตอนอาศัยน้ำฝน ถั่วเขียวพันธุ์กากแห้งแสง 1 และกากแห้งแสง 2 ให้ผลผลิตใกล้เคียงกันและสูงกว่าผลผลิตพันธุ์อื่นของ 1 (ทรงเช้าว และคณะ 2531) การปลูกถั่วเขียว ในเมืองได้ผลผลิตสูงเนื่องจากใช้พันธุ์ที่เหมาะสมและปริมาณการกระจายตัวของฝน เกือบถูกต่อ การปลูกและการเก็บเกี่ยวของถั่วเขียว ตามภาพที่ 4 และภาพที่ 7 เมื่อพิจารณาถึงการเจริญเติบโตของถั่วเขียวที่ปลูกร่วมในระบบ โดยมีการประเมินอัตราการเจริญเติบโต พบว่าอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี คือมีอัตราการเจริญเติบโตระหว่าง 21-42 วันหลังออก มีค่าเฉลี่ย 8.86 กรัม/ตารางเมตร/วัน มีต้นพันธุ์ใบสูงสุดเฉลี่ย 2.58 เมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์ Tainan 1 มีอัตราการเจริญระหว่าง 31-51 วันหลังออก มีค่า 4.20 กรัม/ตารางเมตร/วัน เท่านั้น และมีต้นพันธุ์ใบ 2.8 (AVRDC 1975)

ในพืชที่สอง ถั่วเหลืองพันธุ์ สจ. 5 ที่ปลูกตามหลังถั่วเขียวให้ผลผลิต 229 กก./ไร่ ซึ่งสูงกว่าผลผลิตถั่วเหลืองในระบบของเกษตรกร (226 กก./ไร่) เพิ่งเปอร์เซ็นต์เดียว ทั้งนี้การปฏิบัติคล้าย ๆ กัน เพราะไม่ได้มุ่งเน้นที่จะเปลี่ยนแปลงการเกษตรทั้งระบบของเกษตรกร หากแต่ถูกใจพืชนาวีเทคโนโลยีในเหมาะสม โดยปรับปรุงบางส่วนของระบบโดยมีอยู่แล้วให้ดีขึ้น สำหรับความแตกต่างของผลผลิตระหว่างเกษตรกรเบี่ยงเบนในจากค่าเฉลี่ยไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 2) โดยมีอัตราการเจริญเติบโตระหว่าง 28-56 วันหลังออก 11.85 กรัม/ตารางเมตร/วัน มีต้นพันธุ์ใบ 3.73 และรูปแบบการเจริญเติบโตของถั่วเหลืองอย่างเดียวกับเกษตรกร มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือมีค่า 11.40 กรัม/ตารางเมตร/วัน มีต้นพันธุ์ใบ 3.24

เมื่อเปรียบเทียบผลผลิตของถัวเฉลี่องพันธุ์ สจ. 5 ที่ปลูกในสภาพแปลงของเกษตรกรกับสภาพการผลิตในสถานีทดลอง จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในสถานีทดลองได้ผลผลิตสูงถึง 422 กก./ไร่ มีอัตราการเจริญเติบโต 12.1 กรัม/ตารางเมตร/วัน และต้นน้ำหนักตัวใบ 4.5 (เทศา 2531) โดยในสภาพแปลงของเกษตรกรจะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าในสถานีทดลอง 46, 3 และ 22 เบอร์เซนต์ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างด้านเทคโนโลยีการผลิตซึ่งอาจปรับปรุงได้อีก

งานทะเบียนพันธุ์กลุ่มเบ็ด HCM # 5 ที่ปลูกตามหลังถัวเฉลี่ยวัยให้ผลผลิต 78-168 กก./ไร่ มีค่าเฉลี่ยรวม 124 กก./ไร่ ตามตารางที่ 3 มีอัตราการเจริญเติบโต 22.56 กรัม/ตารางเมตร/วัน ผลผลิตของงานทะเบียนที่ได้รับมีความแปรปรวนค่อนข้างมาก โดยมีค่าเบี่ยงเบนไปจากค่าเฉลี่ยถึง 23 เบอร์เซนต์ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกษตรกรยังไม่ยอมรับ และเมื่อเปรียบเทียบการปลูกงานทะเบียนพันธุ์ลูกกลม Myrun 33 ที่ปลูกในสถานีทดลองจะได้ผลผลิตสูงถึง 398 กก./ไร่ โดยมีอัตราการเจริญเติบโต 26.14 กรัม/ตารางเมตร/วัน (เฉลี่ยผล และค่าเฉลี่ย 2531) ซึ่งการใช้งานทะเบียนพันธุ์ลูกกลมเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลผลิตสูง แต่ต้องพิจารณาถึงด้านต้นทุนค่าเมล็ดพันธุ์ประกอบด้วย เพราะงานทะเบียนพันธุ์ลูกกลมมีราคาแพงกว่างานทะเบียนพันธุ์กลุ่มเบ็ด

เมื่อเปรียบเทียบผลตอบแทนของระบบการปลูกพืชที่ทดสอบ พบว่าถัวเฉลี่ยวัยตามด้วยถัวเฉลี่องให้ผลตอบแทนเนื้อตันทุนหนึ่นแปรสูงสุด 3,668 บาท/ไร่ รองลงมาได้แก่ ระบบถัวเฉลี่องเพียงอย่างเดียวของเกษตรกรและระบบถัวเฉลี่ยวัฒนาทะเบียน ซึ่งให้ผลตอบแทน 2,210 และ 1,285 บาท/ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 6 และภาพที่ 13) และเมื่อคิดอัตราการเพิ่มผลตอบแทนการผลิตต่อการลงทุน (MRR) ของแต่ระบบการปลูกพืช พบว่าระบบพืชถัวเฉลี่ยวัฒนาด้วยถัวเฉลี่องมีค่า MRR มากกว่า 40 เบอร์เซนต์ ทั้งในการตัดต้นทุนพื้นแปรไม่ได้คิดรวมค่าแรงงานและต้นทุนพื้นแปรคิดรวมค่าแรงงาน ซึ่งแสดงว่าเป็นระบบที่ดีกว่าการปลูกถัวเฉลี่องอย่างเดียวของเกษตรกร ส่วนระบบถัวเฉลี่ยวัฒนาด้วยทาน-

ตะวันนี้มีค่า MRR น้อยกว่า 40 เบอร์เซนต์ เป็นระบบที่เกษตรกรยังไม่ยอมรับ และจาก การวิเคราะห์ความไว้นั้น เพื่อช่วยตัดสินใจในการปลูกพืชแต่ละชนิด เมื่อราคาว้าวูลลิติ ของพืชเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยเปรียบเทียบกับระบบถัวเฉลี่ยอย่างเดียวของเกษตรกร จากตารางที่ 9 ถ้าปีใหม่ถัวเฉลี่ว้าวูลลิติ 80 กก./ไร่ จะต้องขายได้ราคา 9 บาท/กก. และถ้าได้ผลผลิตสูงกว่า 180 กก./ไร่ ราคากล่องมา 4 บาท/กก. ก็ยังคุ้มทุน ส่วนหากตะวันนี้ถ้าขายได้ราคา 13 บาท/กก. จะต้องได้ผลผลิต 140 กก./ไร่ และถ้า ผลผลิตต่ำกว่า 140 กก./ไร่ การปลูกจะไม่คุ้มทุน

ตัวแปรงานที่ใช้ในการเพาะปลูก เกษตรกรส่วนใหญ่ในเขตที่น้ำฝนเป็น เกษตรกรรายย่อยที่ใช้แรงงานนายในครอบครัว ชนิดการใช้แรงงานแลกเปลี่ยนและ แรงงานจ้าง เป็นส่วนใหญ่ จากภาคเหนือทาราที่ 11 ช่วงระยะเวลาที่มีการใช้แรงงานมากที่สุดในการปลูกถัวเฉลี่ว คือ ช่วงระยะเวลาที่มีการใช้แรงงานมากที่สุดในการปลูกถัวเฉลี่ว คือ ช่วงเวลา เดือนมีนาคมถึง พฤษภาคม คือช่วงเวลา เดือนมีนาคมถึง พฤษภาคม ตามลำดับ จากตารางที่ 8 อัตราผลตอบแทนต่อแรงงานของเกษตรกร ในระบบที่ปลูกถัวเฉลี่วเป็นพืช แรกให้อัตราผลตอบแทนต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานในท้องถิ่น (40 บาท/คน-วัน) เกือบถึง 2 เท่าตัว คือได้ 77 บาท/คน-วัน การปลูกถัวเฉลี่ยตามหลังถัวเฉลี่วและการปลูกถัวเฉลี่ยอย่างเดียวของเกษตรกรให้ผลตอบแทน 162 และ 152 บาท/ คน-วัน ตามลำดับ ส่วนการปลูกทานตะวันนี้ไม่คุ้มค่าแรงงานเท่าๆ กัน เมื่อพิจารณาการใช้แรงงานของเกษตรกร ในส่วนที่ตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงปลายเดือนพฤษภาคม ในระบบพืชถัวเฉลี่วตามด้วย ถัวเฉลี่ย เป็นการใช้แรงงานต่ออย่างมีประสิทธิภาพในรอบปี

สำหรับผลการทดลองจากแปลงศึกษาเชิงทามห้องนี้ ทำการประเมินเฉพาะ ผลผลิตไม่ได้คิดผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากมีแปลงอยู่หลายวิธีการทดลอง ยกต่อการคิดค่าแรงงาน จากผลการทดลองในปี 2531 เกี่ยวกับพืชถัวเฉลี่ย ให้ผลตอบ สูงที่สุดกว่าปี 2530 เพราะในระยะที่ทำการปลูกพืชไม่มีผู้ทึบช่วงงานจนทำให้พืช ซึ่งก็การเจริญเติบโต จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธี combined analysis จะ

เห็นได้ว่า ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของถั่วเขียวและทานตะวันในแปลงศึกษาเชิงทามช้อน แต่ละกรัมมีความแตกต่างกันในทางสถิติ จากตารางที่ 11 การปลูกถั่วเขียวโดยคลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยเชื้อไครโซเบี้ยมอัตรา 4 กก./ 200 กรัม ร่วมกับการใส่ปุ๋ยรองพื้นเกรด 12-24-12 อัตรา 16.7 กก./ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุดคือ 198 กก./ไร่ แปลงศึกษาเชิงทามช้อนในทานตะวันได้ทดลองเรื่องพันธุ์และระดับปุ๋ย (ตารางที่ 12) จะเห็นว่าทานตะวันพันธุ์ลูกผสม Hysun 33 ตอบสนองท่อระดับปุ๋ยและให้ผลผลิตสูงกว่าพันธุ์พสมเปิด HCM # 5 แท้ในค้านราคา เมล็ดพันธุ์ลูกผสมจะแพงกว่าพันธุ์พสมเปิดเกือบ 8 เท่าตัว โดยทานตะวันพันธุ์พสมเปิด เมล็ดพันธุ์ราคาประมาณ 20 บาท/กก.

จากการทดสอบระบบการปลูกพืชในสภาพพื้นที่ของเกษตรกรครั้งนี้ ผลผลิตของพืชที่ได้จะมากกว่าในสกานทดสอบ หันนี้เพรามีความแตกต่างกันทางค้านสภาพแวดล้อม ตลอดจนการจัดการค้านวิชาการและความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้เทคโนโลยีอย่างในสกานทดสอบ และการศึกษาครั้งนี้ได้มีการติดตามประเมินผลความเป็นไปได้ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางค้านเศรษฐศาสตร์แล้ว ยังไห่มีการศึกษาร่วมกับเกษตรกรในพื้นที่ มีการถ่ายทอดข้อมูลผลการทดสอบในพื้นที่ให้แก่เกษตรกรทราบ ซึ่งเป็นแนวทางการวิจัยและพัฒนาระบบการเกษตร โดยเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสัมมนาและเยี่ยมชมในพื้นที่ได้ตรงเป้าหมาย อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการปลูกพืชในเขตที่น้ำฝนในปีต่อไป